

ת"פ 29129/09/13 - מדינת ישראל נגד אינגריד מורנד

בית דין אזורי לעבודה בתל אביב - יפו

ת"פ 29129-09-13

30 דצמבר 2014

לפני:

כב' השופטת שרה מאירי

המאשימה:

מדינת ישראל
ע"י ב"כ עו"ד נמרוד גרינברג

-

הנאשמת:

אינגריד מורנד
ע"י ב"כ עו"ד נטלי צרף רביב

החלטה-גזר דין

1. בפני בקשת הנאשמת לביטול הרשעתה, בהתאם לס' 192 א' לחסד"פ, לאחר שהנאשמת חזרה בה מכפירתה (בדיון מ-2.9.14), בקשה שהוגשה יחד עם טיעוניה לעונש (בקשה מ-11.11.14).

טוענת המבקשת כי בנסיבות, לא היה מקום להגשת כתב אישום יזום, אלא היה על המאשימה לנקוט בהליך המנהלי ובכך היתה מושגת תכליתו של חוק עבירות מנהליות ("החוק").

בענייננו מדובר בעבירה ראשונה, משך העסקה קצר ביותר, נסיבות מקלות לנאשמת (ידיעתה כי עניינה של העובדת בטיפול), משך העסקה קצר (בגינו טרם היה לה די מידע לבחון לעומק אמיתות טענות העובדת), העובדה כי הנאשמת עצמה היתה בהליך דומה, כעובדת.

טוענת עוד הנאשמת כי בהתאם לסעיף 8 א (א) לחוק, 2 עילות לביטול הודעת קנס (העבירה לא נעברה ולא נעברה בידי הנקנס; בנסיבות המקרה אין ענין לציבור בהמשך ההליכים) - קרי: פן עובדתי-ראייתי/שיקולים רבים שבאינטרס הציבורי. כך עומדת חובת שמיעת הטיעון למאשימה.

עוד טענה לנסיבות אישיות, בהתבסס על חו"ד עו"ד ברומניה (חו"ד מ-25.2.14, עו"ד גבריאלה וירג'ינה; "חוה"ד") ולפיה, הנאשמת המחזיקה במניות הרוב בשת חברות הנסחרות בבורסה ברומניה

וללא תעודת יושר, המציינת העדר רישום פלילי, לא תוכל לעולם לכהן כאדמינסטרטור/דירקטורית בחברות רומניות.

לנאשמת יגרם נזק לאין שיעור לו תורשע בפלילים והשלכה על עתידה אינה מידתית/סבירה - ומשמדובר במקרה מצער, בשל תקופת המשכונת העבירה, עבירה ראשונית ללא מחשבה פלילית המתחייבת להמנע מבצוע עבירה דומה.

ביה"ד מתבקש להמנע מהרשעתה מפאת נסיבותיה האישיות המיוחדות והשלכות רחבות היקף ואף איבוד פרנסתה כבעלת מניות המנוהלות על ידה ברומניה, תוך פגיעה בשיקומה וכשאין מדובר בדפוס התנהגות כרונית. כך, עפ"י תכלית החוק, תוך המנעות מהכתמת מבצע העבירה.

עוד עתרה לשקול לקולא עבירתה הראשונה וכריכת 2 העבירות יחדיו.

2. המאשימה בטיעוניה לעונש (12.11.14) ציינה כי עסקינן בהעסקת עו"ז בניגוד לחוק וללא ביטוח רפואי, שהנה עבירה חמורה ("עוון"), שהעונש בגינה מאסר לתקופה העולה על 3 חודשים, עבירה שהיא "מכת מדינה", ודאי משהועסקה בעבודות משק בית ובהלנתה,

ודאי וודאי, כשלעו"ז היתה אשרה בענף סיעוד ע"ש מעסיק אחר, הועסקה ללא אשרה כלל וכשהנאשמת הודתה בהעסקתה במשך חודש וחצי.

עסקינן בעבירה כלכלית שהעונש הראוי לה הוא קנס עונשי מכביד שירתיע את הנאשמת ואחרים. הקנס המירבי הוא 58,400 ₪ [ס' 61(2) לחוק העונשין] והבניית שיקול הדעת מצוי בטווח שבין 25%-70% ממנו (סימן א 1 פרק ו', שם).

המאשימה עתרה להשתת 22,000 ₪ בגין העסקת העו"ז ו-8,000 ₪, בגין העסקתה ללא ביטוח רפואי וחתימת הנאשמת על התחייבות ל-3 שנים.

בהתאם להחלטתי הגישה המאשימה תגובתה לבקשה לבטול ההרשעה בה דחתה כל טענות הנאשמת, תוך שהפנתה להלכה (ע"פ 57160-01-14 מד"י נ' חדוות הורים בע"מ ואח') ולפיה בטול הרשעה יעשה במשורה, במקרים חריגים, בלבד ובנסיבות יוצאות דופן המצדיקות זאת.

בענייננו, הוגש כתב אישום יזום, בשל העובדות (כל העובדות שבכתב האישום), שהודתה בהן הנאשמת (העסקה

והלנה במשק בית, לעו"ז ללא אשרה, כחודש וחצי וללא ביטוח רפואי).

לא הובאה ראיה לפגיעה קונקרטית וממשית בפרנסתה, ודאי לא המצדיקה בטול הרשעה, ודאי לא יותר מכל אדם מורשע.

3. ולהכרעתי-

א. אין חולק כי עסקין בעבירה מתמשכת, תוך שהועסקה עו"ז, שלא היה לה רשיון לעסוק בעבודות משק בית אצל הנאשמת, כשהנאשמת ידעה שנדרש רשיון עבודה, ומעולם לא בדקה שיש לעו"ז רשיון. תקופת ההעסקה היא כחודש ומחצה עובר לבקורת, כולל הלנתה.

ב. בנסיבות אלה - ברי כי בדין הורשעה ואין בפניי נסיבות חריגות המצדיקות ביטול הרשעתה, שהרי עסקין בהעסקה קבועה, תוך אי התייחסות להוראות החוק - ביוזעין או בעצימת עיניים, שהרי לשם מה "ביקשה" מעו"ז מזדמן/ת שפגשה ברחוב שתפנה אליה עובדת "עם ניירות"?! הנאשמת העסיקה העובדת בעבודות בגין לא היתה זכאית לקבל היתר העסקה, ובתקופה שנפסקה רק בשל הביקורת וללא בטוח רפואי.

באשר לטענה בדבר השפעת ההרשעה על עיסוקי הנאשמת - גם בהקשר זה הצדק עם המאשימה, שהרי אין שונה הנאשמת מכל אדם אחר בהרשעה האמורה.

לא שוכנעתי כלל ועיקר כי נתקיים בנסיבות שבפניי המתחייב מההלכה לבטול הרשעה.

ג. לאחר שלא נעתרה בקשת הנאשמת ומשהורשעה כאמור בהכרעת הדין, אני גוזרת על הנאשמת את הקנס של 20,000 ₪ בגין העסקת העו"ז ללא היתר וקנס בסך 6,000 ₪ בגין אי ביטוחה רפואית, סכומים שישולמו ב-4 תשלומים שווים חודשיים ורצופים החל מ-1.2.15, לפי שוברים שתקבל ב"כ הנאשמת, בתוך 7 ימים, במזכירות ביה"ד.

כן תחתום הנאשמת, בתוך 10 ימים מקבלת החלטה זו על התחייבות להמנע מביצוע עבירות מסוג העבירות בהן הורשעה והיה ותפר התחייבותה במהלך 3 השנים הקרובות - תחוייב לאלתר בתשלום הקנס המכסימלי (58,400 ₪) לכל עבירה.

ניתנה היום, ח' טבת תשע"ה, (30 דצמבר 2014), בהעדר הצדדים ותישלח אליהם.

